

Ε.Ε. Παρ. Ι(Ι)
Αρ. 4456, 25.7.2014

N. 127(Ι)/2014

Ο περί Υλοποίησης του Ενιαίου Χώρου Πληρωμών σε Ευρώ Νόμος του 2014 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 127(Ι) του 2014

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΡΥΘΜΙΖΕΙ ΤΗΝ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΕΝΙΑΙΟΥ ΧΩΡΟΥ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΣΕ ΕΥΡΩ ΤΟΥ 2014

Προοίμιο. Για σκοπούς αποτελεσματικής εφαρμογής της πράξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο-
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L 94, 30.3.2012, σ. 22.
«Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 260/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Μαρτίου 2012 σχετικά με την καθιέρωση τεχνικών απαιτήσεων και επιχειρηματικών κανόνων για τις μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις σε ευρώ και με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 924/2009»,
Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

ΜΕΡΟΣ Ι - ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Συνοπτικός τίτλος. 1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Υλοποίησης του Ενιαίου Χώρου Πληρωμών σε Ευρώ Νόμος του 2014.

Ερμηνεία. 2. Εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια, για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου ισχύουν οι ορισμοί του άρθρου 2 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012 και επιπρόσθετα-

«αντιπρόσωπος» σημαίνει φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το οποίο παρέχει υπηρεσίες πληρωμών εξ ονόματος ενός παρόχου ΥΠ·

«αρμόδια αρχή» σημαίνει την Κεντρική Τράπεζα·

«άλλο κράτος μέλος» σημαίνει κράτος μέλος εκτός της Κυπριακής Δημοκρατίας·

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L 94, 30.3.2012, σ. 22.
«Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 260/2012» σημαίνει τον Κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 260/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Μαρτίου 2012 σχετικά με την καθιέρωση τεχνικών απαιτήσεων και επιχειρηματικών κανόνων για τις μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις σε ευρώ και με την τροποποίηση του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 924/2009» και περιλαμβάνει τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που εκδίδει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή βάσει του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012·

«Κεντρική Τράπεζα» σημαίνει την Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου·

«κράτος μέλος» σημαίνει κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή άλλο κράτος που είναι συμβαλλόμενο μέρος στη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο·

«κράτος μέλος καταγωγής» σημαίνει το κράτος μέλος, στο οποίο βρίσκεται η καταστατική έδρα του παρόχου ΥΠ ή στην περίπτωση που ο πάροχος ΥΠ με βάση τη νομοθεσία βάσει της οποίας ιδρύθηκε δεν έχει καταστατική έδρα, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκονται τα κεντρικά γραφεία του·

«κράτος μέλος υποδοχής» σημαίνει το κράτος μέλος, το οποίο είναι διαφορετικό από το κράτος μέλος καταγωγής, στο οποίο ένας πάροχος ΥΠ παρέχει υπηρεσίες πληρωμών·

128(Ι) του 2009 52(Ι) του 2010. «πάροχος ΥΠ» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο «πάροχος υπηρεσιών πληρωμών» από το άρθρο 2 του περί Υπηρεσιών Πληρωμών Νόμου·

«Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο» σημαίνει τη Συμφωνία, η οποία υπογράφηκε στο Οπόρτο τη 2α Μαΐου 1992 και προσαρμόστηκε από το Πρωτόκολλο που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες τη 17η Μαρτίου 1993, όπως αυτή εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται·

22 του 1985 68 του 1987 190 του 1989 8 του 1992 22(Ι) του 1992
«συνεργατική εταιρεία» σημαίνει εταιρεία εγγεγραμμένη με βάση τον περί Συνεργατικών Εταιρειών Νόμο ή εταιρεία που έχει συσταθεί σε χώρα άλλη από τη Δημοκρατία σύμφωνα με ισχύουσα νομοθεσία αντίστοιχη με τον περί Συνεργατικών Εταιρειών Νόμο·

140(I) του 1999
 140(I) του 2000
 171(I) του 2000
 8(I) του 2001
 123(I) του 2003
 124(I) του 2003
 144(I) του 2003
 5(I) του 2004
 170(I) του 2004
 230(I) του 2004
 23(I) του 2005
 49(I) του 2005
 76(I) του 2005
 29(I) του 2007
 37(I) του 2007
 177(I) του 2007
 104 (I) του 2009
 124(I) του 2009
 85(I) του 2010
 118(I) του 2011
 130(I) του 2012
 204(I) του 2012
 214(I) του 2012
 15(I) του 2013
 39(I) του 2013
 88(I) του 2013
 107(I) του 2013
 185(I) του 2013
 23(I) του 2014.

«συνεργατικό πιστωτικό ίδρυμα» έχει την έννοια που αποδίδει στον όρο αυτό ο περί Συνεργατικών Εταιρειών Νόμος·

«τράπεζα» έχει την έννοια που αποδίδει στον όρο αυτό το άρθρο 2 του περί Εργασιών Πιστωτικών Ιδρυμάτων Νόμου και, επιπρόσθετα, περιλαμβάνει τη Συνεργατική Κεντρική Τράπεζα Λτδ και τον Οργανισμό Χρηματοδοτήσεως Στέγης·

66(I) του 1997
 74(I) του 1999
 94(I) του 2000
 119(I) του 2003
 4(I) του 2004
 151(I) του 2004
 231(I) του 2004
 235(I) του 2004
 20(I) του 2005
 80(I) του 2008
 100(I) του 2009
 123(I) του 2009
 27(I) του 2011
 104(I) του 2011
 107(I) του 2012
 14(I) του 2013
 87(I) του 2013
 102(I) του 2013
 141(I) του 2013.

«υπηρεσίες πληρωμών» σημαίνει υπηρεσίες που παρέχονται από παρόχους ΥΠ και οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής που καθορίζει το Άρθρο 1 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012·

«υποκατάστημα» σημαίνει σε σχέση με νομικό πρόσωπο, τόπο διεξαγωγής επιχειρηματικής δραστηριότητας πλην των κεντρικών γραφείων, ο οποίος αποτελεί τμήμα του νομικού προσώπου, στερείται νομικής προσωπικότητας και στον οποίο διενεργούνται απευθείας, εν όλω ή εν μέρει, οι πράξεις που συνιστούν την επιχειρηματική δραστηριότητα του εν λόγω νομικού προσώπου·

84(I) του 2010. «Φορέας» σημαίνει τον Ενιαίο Φορέα Εξώδικης Επίλυσης Διαφορών Χρηματοοικονομικής Φύσης που συνίσταται δυνάμει του περί της Σύστασης και Λειτουργίας του Ενιαίου Φορέα Εξώδικης Επίλυσης Διαφορών Χρηματοοικονομικής Φύσεως Νόμου·

«χρήστης ΥΠ» έχει την έννοια που αποδίδει στον όρο αυτό το άρθρο 2 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012·

«BBAN», δηλαδή «Basic Bank Account Number» (Βασικός Αριθμός Τραπεζικού Λογαριασμού) έχει την έννοια που αποδίδει στον όρο αυτό το άρθρο 2 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012·

«BIC», δηλαδή «Business Identifier Code» (Κωδικός Αναγνώρισης Επιχείρησης) έχει την έννοια που αποδίδει στον όρο αυτό το άρθρο 2 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012· και

«IBAN», δηλαδή «International Bank Account Number» (Διεθνής Αριθμός Τραπεζικού Λογαριασμού) έχει την έννοια που αποδίδει στον όρο αυτό το άρθρο 2 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012.

Αντικείμενο
και πεδίο
εφαρμογής.

3. Με τον παρόντα Νόμο:

- (α) θεσπίζονται μέτρα για την αποτελεσματική εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012 στη Δημοκρατία, περιλαμβανομένων των περιπτώσεων παροχής υπηρεσιών πληρωμών σε άλλα κράτη μέλη υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών από πάροχο ΥΠ, για τον οποίο η Δημοκρατία είναι κράτος μέλος καταγωγής· και
- (β) επιμηκύνεται ο χρόνος προσαρμογής ορισμένων διατάξεων του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012 κατά την εφαρμογή του στη Δημοκρατία.

ΜΕΡΟΣ II - ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΠΛΗΡΩΜΩΝ, ΠΑΡΟΧΟΙ ΥΠ ΚΑΙ ΧΡΗΣΤΕΣ ΥΠ

Συμμετοχή
σε συστήματα
πληρωμών.

4. Απαγορεύεται σε πρόσωπο, το οποίο έχει συσταθεί ή έχει εγκατασταθεί στη Δημοκρατία, να χρησιμοποιεί σύστημα πληρωμών ή να συμμετέχει σε αυτό, σε περίπτωση κατά την οποία ο φορέας εκμετάλλευσης του συστήματος πληρωμών ή ελλείψει επίσημου φορέα εκμετάλλευσης, οι συμμετέχοντες στο σύστημα πληρωμών δεν συμμορφώνονται κατά την κρίση της Κεντρικής Τράπεζας με τις διατάξεις του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012, οι οποίες επιβάλλουν υποχρεώσεις σε σχέση με το εν λόγω σύστημα πληρωμών.

Χρήστες ΥΠ.

5. Κάθε πάροχος ΥΠ μεριμνά, μέσω της καταλληλότερης δυνατής για το σκοπό αυτό διαμόρφωσης των υπηρεσιών πληρωμών που παρέχει, ώστε οι οικείοι χρήστες ΥΠ να συμμορφώνονται με τις διατάξεις του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012, οι οποίες επιβάλλουν υποχρεώσεις σε χρήστες ΥΠ.

ΜΕΡΟΣ III - ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΑΡΧΕΣ

Επίβλεψη
συστημάτων
πληρωμών.

138(Ι) του 2002
166(Ι) του 2003
34(Ι) του 2007
86(Ι) του 2013
103(Ι) του 2013
66(Ι) του 2014.

6.-(1) Η Κεντρική Τράπεζα με βάση τις διατάξεις του άρθρου 48 του περί της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου Νόμου και με βάση τον Κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 260/2012, διασφαλίζει τη συμμόρφωση των φορέων εκμετάλλευσης συστημάτων πληρωμών που έχουν συσταθεί ή εγκατασταθεί στη Δημοκρατία με βάση τις διατάξεις του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012, οι οποίες επιβάλλουν υποχρεώσεις σε σχέση με τα εν λόγω συστήματα πληρωμών και ελλείψει επίσημου φορέα εκμετάλλευσης ενός συστήματος πληρωμών, διασφαλίζει τη συμμόρφωση των συμμετεχόντων στο σύστημα πληρωμών που έχουν συσταθεί ή εγκατασταθεί στη Δημοκρατία με τις διατάξεις του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012, οι οποίες επιβάλλουν υποχρεώσεις σε σχέση με αυτό το σύστημα πληρωμών.

(2) Χωρίς επηρεασμό της γενικότητας του άρθρου 48 του περί της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου Νόμου, η Κεντρική Τράπεζα δύναται να θέτει υπό την επίβλεψή της κατά την έννοια του ιδίου άρθρου, σύστημα πληρωμών που λειτουργεί στη Δημοκρατία προκειμένου να διασφαλίζει τη συμμόρφωση με τις διατάξεις του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012, οι οποίες επιβάλλουν υποχρεώσεις σε σχέση με αυτό το σύστημα πληρωμών.

(3) Η Κεντρική Τράπεζα, δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 4, διασφαλίζει τη συμμόρφωση των προσώπων που έχουν συσταθεί ή εγκατασταθεί στη Δημοκρατία.

Παροχή
εξαιρέσεων από
την Κεντρική
Τράπεζα.

7.-(1) Αρμόδια αρχή για σκοπούς της παραγράφου 4 του Άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012 ορίζεται η Κεντρική Τράπεζα.

(2) Η Κεντρική Τράπεζα χορηγεί την εξαίρεση που προβλέπεται στην παράγραφο 4 του Άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012, με οδηγία της που απευθύνεται στο πρόσωπο που αιτείται της εξαίρεσης, η οποία γνωστοποιείται σε αυτό ως η ίδια ήθελε ορίσει και μεριμνά για τη δημοσιοποίηση της χορηγηθείσας εξαίρεσης, στην επίσημη ιστοσελίδα της Κεντρικής Τράπεζας:

Νοείται ότι, η Κεντρική Τράπεζα δύναται να χορηγεί την εξαίρεση υπό όρους:

Νοείται περαιτέρω ότι, η Κεντρική Τράπεζα δύναται να ανακαλεί χορηγηθείσα εξαίρεση.

(3) Χωρίς επηρεασμό των άρθρων 9 και 11, η Κεντρική Τράπεζα δύναται για σκοπούς εφαρμογής της παραγράφου 4 του Άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012, να απαιτεί την παροχή πληροφοριών από οποιοδήποτε πρόσωπο και να τις διαβιβάζει στις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών μελών, στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Εποπτεία
παρόχων ΥΠ.

8. Η Κεντρική Τράπεζα ορίζεται ως η εποπτική αρχή για την εφαρμογή των διατάξεων του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012 και του άρθρου 5, αναφορικά με όλες τις υπηρεσίες πληρωμών που προβλέπονται στο άρθρο 83 του περί Υπηρεσιών Πληρωμών Νόμου.

Εξουσία
διενέργειας
ελέγχων.

9.-(1) Κάθε φορέας εκμετάλλευσης συστήματος πληρωμών, ο οποίος έχει συσταθεί ή εγκατασταθεί στη Δημοκρατία και κάθε πρόσωπο που έχει συσταθεί ή εγκατασταθεί στη Δημοκρατία και χρησιμοποιεί σύστημα πληρωμών ή συμμετέχει σε αυτό, οφείλει όταν κληθεί από την Κεντρική Τράπεζα, να θέσει στη διάθεσή της για εξέταση τα ρευστά διαθέσιμα και άλλα στοιχεία ενεργητικού, βιβλία, αρχεία και οποιαδήποτε άλλα έγγραφα και να δέχεται τη διεξαγωγή επιτόπιου ελέγχου από αυτήν για σκοπούς εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος Νόμου και του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012.

(2) Κάθε πάροχος ΥΠ οφείλει όταν κληθεί από την κατά το άρθρο 8 αρμόδια εποπτική αρχή, να θέσει στη διάθεσή της για εξέταση τα ρευστά διαθέσιμα και άλλα στοιχεία ενεργητικού, βιβλία, αρχεία και οποιαδήποτε άλλα έγγραφα.

(3) Η κατά το άρθρο 8 εποπτική αρχή δύναται να διενεργεί επιτόπιους ελέγχους σε πάροχο ΥΠ που βρίσκεται υπό την εποπτεία της, καθώς και-

(α) σε κάθε αντιπρόσωπο, υποκατάστημα και φυσικό ή νομικό πρόσωπο μέσω του οποίου ο πάροχος ΥΠ ασκεί δραστηριότητες ή

(β) σε οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο πέρα από τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο (α) και τα οποία δεν αποτελούν μέρος του παρόχου ΥΠ, στον οποίο ο πάροχος ΥΠ αναθέτει λειτουργικές δραστηριότητες.

Κάλυψη εξόδων.

10.-(1) Η Κεντρική Τράπεζα με οδηγία της δύναται να απαιτεί όπως οι φορείς εκμετάλλευσης συστημάτων πληρωμών ή, κατά περίπτωση, τα πρόσωπα που συμμετέχουν σε αυτά, καταβάλλουν στην Κεντρική Τράπεζα όλα τα έξοδα που σχετίζονται με την εφαρμογή σε σχέση με τα αντίστοιχα συστήματα πληρωμών, του άρθρου 6 του παρόντος Νόμου και του άρθρου 48 του περί Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου Νόμου.

(2) Η Κεντρική Τράπεζα δύναται με οδηγία της να απαιτεί όπως τα πρόσωπα, τα οποία αιτούνται της εξαίρεσης που προβλέπεται στην παράγραφο 4 του Άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012, καταβάλλουν σε αυτή όλα τα έξοδα που σχετίζονται με την εξέταση των αιτήσεών τους.

(3) Η εποπτική αρχή δύναται με οδηγία της να απαιτεί όπως τα πρόσωπα, τα οποία βρίσκονται υπό την εποπτεία της, καταβάλλουν σε αυτήν όλα τα έξοδα που σχετίζονται με τη δυνάμει του άρθρου 8 εποπτεία τους και την κατά το άρθρο 9 εξουσία της για διενέργεια ελέγχων.

(4) Για σκοπούς του παρόντος άρθρου, «οδηγία» σημαίνει οδηγία που συνιστά κανονιστική διοικητική πράξη, η οποία δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

Ανταλλαγή
πληροφοριών.

11.-(1) Η εποπτική αρχή δύναται να παρέχει τις πληροφορίες που λαμβάνει κατά την άσκηση των δυνάμει του παρόντος Νόμου αρμοδιοτήτων της -

(α) στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και σε κεντρική τράπεζα κράτους μέλους, υπό την ιδιότητά τους ως νομισματικών αρχών και αρχών εποπτείας ή επίβλεψης, και, κατά περίπτωση, σε κάθε άλλη δημόσια αρχή κράτους μέλους, επιφορισμένης με την επίβλεψη συστημάτων πληρωμών και διακανονισμού συναλλαγών· η εποπτική αρχή παρέχει τις πληροφορίες αυτές στους πιο πάνω φορείς ώστε να τους βοηθήσει κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους ή για να καταστήσει δυνατή την αποτελεσματική άσκηση των δικών της αρμοδιοτήτων·

- (β) σε κάθε αρχή άλλου κράτους μέλους, επιφορτισμένης με την αδειοδότηση ή την εποπτεία παρόχων ΥΠ, ώστε να υποβοηθήσει την αρχή αυτή κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων της ή για να καταστήσει δυνατή την αποτελεσματική άσκηση των δικών της αρμοδιοτήτων.
- 138(Ι) του 2001
37(Ι) του 2003
105(Ι) του 2012.
- (γ) στον Επίτροπο Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα που διορίζεται δυνάμει του περί Επεξεργασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (Προστασία του Ατόμου) Νόμου, σε αντίστοιχη αρχή άλλου κράτους μέλους και σε αντίστοιχη αρχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπό την προϋπόθεση ότι οι παρεχόμενες πληροφορίες προορίζονται για την εκπλήρωση της αποστολής των αρχών αυτών.
- 188(Ι) του 2007
58(Ι) του 2010
80(Ι) του 2012
192(Ι) του 2012
101(Ι) του 2013.
- (δ) στη Μονάδα Καταπολέμησης Αδικημάτων Συγκάλυψης, η οποία καθιερύεται δυνάμει του περί Παρεμπόδισης και Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Παράνομες Δραστηριότητες Νόμου, σε αντίστοιχη αρχή άλλου κράτους μέλους και σε αντίστοιχη αρχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπό την προϋπόθεση ότι οι παρεχόμενες πληροφορίες προορίζονται για την εκπλήρωση της αποστολής των αρχών αυτών.
- (2) Η κατά το άρθρο 8 αρμόδια εποπτική αρχή δύναται να παρέχει πληροφορίες σε φορέα εκκαθάρισης και σε φορέα διακανονισμού πράξεων πληρωμής εάν θεωρεί αυτό αναγκαίο για τη διασφάλιση της ομαλής λειτουργίας εκάστου, σε σχέση με το ενδεχόμενο αθέτησης υποχρέωσης εκ μέρους παρόχου ΥΠ.
- (3) Παροχή πληροφοριών από την αρμόδια εποπτική αρχή γίνεται μόνον στην περίπτωση που αυτή ικανοποιείται ότι οι παρεχόμενες πληροφορίες υπόκεινται στους ίδιους κανόνες εμπιστευτικότητας από την αρχή ή το πρόσωπο που πρόκειται να τις λάβει, οι οποίοι εφαρμόζονται για την αρμόδια εποπτική αρχή.
- (4) Σε περίπτωση που η αρμόδια εποπτική αρχή έλαβε από άλλη αρχή τη ζητούμενη πληροφορία, η παροχή πληροφορίας επιτρέπεται μόνο μετά από ρητή έγκριση της αρχής που διαβίβασε την πληροφορία και μόνο στην περίπτωση που η έγκριση αυτή δόθηκε αποκλειστικά για συγκεκριμένο σκοπό.
- (5) Χωρίς επηρεασμό άλλων διατάξεων που επιβάλλουν υποχρεώσεις παροχής πληροφοριών, οποιαδήποτε αρχή ή/και πρόσωπο έχει υποχρέωση να παρέχει στην αρμόδια κατά το άρθρο 8 εποπτική αρχή, πληροφορίες τις οποίες κατέχει και που κατά την κρίση της εν λόγω εποπτικής αρχής είναι χρήσιμες για την άσκηση των δυνάμει του παρόντος Νόμου αρμοδιοτήτων αυτής.
- (6) Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 4 του Άρθρου 10 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012.
- Ευθύνη
αρμόδιας αρχής.
- 12.** Σε περίπτωση αγωγής, αίτησης ή άλλης νομικής διαδικασίας που αφορά αξίωση αποζημιώσεων σχετικά με πράξη ή παράλειψη κατά την άσκηση των δυνάμει του παρόντος Νόμου καθηκόντων, η αρμόδια αρχή, οποιοσδήποτε σύμβουλος ή λειτουργός ή υπάλληλός της, δεν υπέχει οποιασδήποτε προσωπικής ευθύνης εκτός αν αποδειχθεί ότι η εν λόγω πράξη ή παράλειψη δεν έγινε καλή τη πίστει ή είναι το αποτέλεσμα σοβαρής αμέλειας.

ΜΕΡΟΣ IV - ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Διοικητικές
κυρώσεις.

13.-(1) Σε περίπτωση κατά την οποία η Κεντρική Τράπεζα διαπιστώνει:

- (α) ότι πρόσωπο που αναφέρεται στο εδάφιο (1) του άρθρου 6· ή
- (β) ενεργώντας ως εποπτική αρχή, ότι πρόσωπο που βρίσκεται υπό την εποπτεία της ως πάροχος ΥΠ,

παραβαίνει ή παραλείπει να συμμορφωθεί με οποιαδήποτε υποχρέωση απορρέουσα από τον Κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 260/2012 ή τις διατάξεις του παρόντος Νόμου ή με οποιαδήποτε οδηγία ή ειδοποίηση που εκδόθηκε δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου, αφού προηγουμένως δώσει την ευκαιρία στο εν λόγω πρόσωπο να ακουστεί, δύναται να του επιβάλει, ανάλογα με τη βαρύτητα της παράβασης, διοικητικό πρόστιμο από χίλια ευρώ (€1.000) έως και ογδόντα χιλιάδες ευρώ (€80.000), και, σε περίπτωση που η εν λόγω παράβαση συνεχίζεται, δύναται επιπρόσθετα και ανάλογα με τη βαρύτητα της παράβασης, να του επιβάλει διοικητικό πρόστιμο από εκατόν ευρώ (€100) έως και οκτώ χιλιάδες ευρώ (€8.000) για κάθε ημέρα συνέχισης της παράβασης.

(2) Σε περίπτωση που η παράβαση που προβλέπεται στο εδάφιο (1) οφείλεται σε υπαιτιότητα διοικητικού συμβούλου, του πρώτου εκτελεστικού διευθυντή ή του διευθυντή του παραβαίνοντος προσώπου, η Κεντρική Τράπεζα ως εποπτική αρχή σε σχέση με πρόσωπο που αναφέρεται στην παράγραφο (1), αφού προηγουμένως του δώσει την ευκαιρία να ακουστεί, δύναται να του επιβάλει, ανάλογα με τη βαρύτητα της παράβασης, διοικητικό πρόστιμο από χίλια ευρώ (€1.000) έως και είκοσι χιλιάδες ευρώ (€20.000) και σε περίπτωση που η παράβαση συνεχίζεται, δύναται επιπρόσθετα και, ανάλογα με τη βαρύτητα της παράβασης, να του επιβάλει διοικητικό πρόστιμο από εκατόν ευρώ (€100) έως και χίλια ευρώ (€1.000) για κάθε ημέρα συνέχισης της παράβασης.

(3) Σε περίπτωση που το διοικητικό πρόστιμο που επιβάλλεται με βάση τα εδάφια (1) και (2) δεν καταβάλλεται εντός των προθεσμιών που καθορίζει η Κεντρική Τράπεζα, τα ποσά αυτά εισπράττονται ως αστικό χρέος οφειλόμενο στην Κεντρική Τράπεζα.

(4) Η Κεντρική Τράπεζα δύναται να ρυθμίζει τη διαδικασία έκδοσης διοικητικών προστίμων με την έκδοση οδηγιών.

ΜΕΡΟΣ V - ΥΠΟΒΟΛΗ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ ΚΑΙ ΕΞΩΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Εξουσίες του
Φορέα.

14.-(1) Ο Φορέας έχει τις ακόλουθες εξουσίες:

- (α) να διερευνά τις καταγγελίες που υποβάλλουν οι χρήστες ΥΠ και τα άλλα ενδιαφερόμενα μέρη, περιλαμβανομένων των συνδέσμων καταναλωτών, σχετικά με ισχυριζόμενες παραβάσεις του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012 ή των διατάξεων του παρόντος Νόμου όσον αφορά τη μεταξύ χρήστη ΥΠ και παρόχου ΥΠ σχέση·
- (β) να λαμβάνει υποχρεωτικά καταγγελίες που υποβάλλει χρήστης ΥΠ, σχετικά με ισχυριζόμενη παράβαση του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012 από πάροχο ΥΠ που παρέχει υπηρεσίες πληρωμών στη Δημοκρατία υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών και να τις προωθεί, ανάλογα με την περίπτωση, στο κράτος μέλος καταγωγής·
- (γ) να ενημερώνει υποχρεωτικά την αρμόδια αρχή που προβλέπεται στο άρθρο 8 αναφορικά με τις καταγγελίες που υποβάλλονται και τη διερεύνηση που έγινε·
- (δ) να ρυθμίζει με οδηγία του τη διαδικασία υποβολής και διερεύνησης καταγγελιών·

84(Ι) του 2010. Νοείται ότι, για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου ο Φορέας ασκεί τις εκ του παρόντος Νόμου αρμοδιότητές του, χωρίς να δεσμεύεται από το χρηματικό περιορισμό των εκατόν εβδομήντα χιλιάδων ευρώ (€170.000) που προβλέπεται στον ορισμό του όρου «παράπνο» στον περί Ενιαίου Φορέα Εξώδικης Επίλυσης Διαφορών Χρηματοοικονομικής Φύσεως Νόμο, ούτε από τους χρηματικούς περιορισμούς της μέγιστης αποζημίωσης των πενήντα χιλιάδων ευρώ (€50.000) που προβλέπονται στα εδάφια (5) και (6) του άρθρου 14 του περί Ενιαίου Φορέα Εξώδικης Επίλυσης Διαφορών Χρηματοοικονομικής Φύσεως Νόμου:

Νοείται περαιτέρω ότι, το παρόν άρθρο εφαρμόζεται μόνο στις περιπτώσεις καταναλωτών και πολύ μικρών επιχειρήσεων.

Εξώδικη
επίλυση
διαφορών.

15.-(1) Ο Φορέας προβαίνει σε διαδικασία εξώδικης επίλυσης διαφορών μεταξύ χρηστών ΥΠ και παρόχων ΥΠ, οι οποίες αφορούν τα εκ του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012 ή του παρόντος Νόμου δικαιώματα και υποχρεώσεις, σύμφωνα με τις διατάξεις του περί της Σύστασης και Λειτουργίας του Ενιαίου Φορέα Εξώδικης Επίλυσης Διαφορών Χρηματοοικονομικής Φύσεως Νόμου.

(2) Ο Φορέας συνεργάζεται με τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών σε περίπτωση διασυνοριακών διαφορών κατά τον τρόπο που προβλέπεται στον περί της Σύστασης και Λειτουργίας του Ενιαίου Φορέα Εξώδικης Επίλυσης Διαφορών Χρηματοοικονομικής Φύσεως Νόμο:

Νοείται ότι, αναφορικά με παρόχους ΥΠ που αποτελούν συνεργατικές εταιρείες, το παρόν άρθρο εφαρμόζεται τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 52 του περί Συνεργατικών Εταιρειών Νόμου:

Νοείται περαιτέρω ότι, για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου ο Φορέας ασκεί τις εκ του παρόντος Νόμου αρμοδιότητές του, χωρίς να δεσμεύεται από το χρηματικό περιορισμό των εκατόν εβδομήντα χιλιάδων ευρώ (€170.000) που προβλέπεται στον ορισμό του όρου «παράπνο» στον περί Ενιαίου Φορέα Εξώδικης Επίλυσης Διαφορών Χρηματοοικονομικής Φύσεως Νόμο, ούτε από τους χρηματικούς περιορισμούς της μέγιστης αποζημίωσης των πενήντα χιλιάδων ευρώ (€50.000)

που προβλέπονται στα εδάφια (5) και (6) του άρθρου 14 του περί Ενιαίου Φορέα Εξώδικης Επίλυσης Διαφορών Χρηματοοικονομικής Φύσεως Νόμου:

Νοείται έτι περαιτέρω ότι, το παρόν άρθρο εφαρμόζεται μόνο στις περιπτώσεις καταναλωτών και πολύ μικρών επιχειρήσεων.

ΜΕΡΟΣ VI - ΤΕΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Μη επηρεασμός των διατάξεων άλλων νομοθεσιών.

16. Ο παρών Νόμος δε θίγει τις εξουσίες της Κεντρικής Τράπεζας ή του Φορέα όσον αφορά την έκδοση οδηγιών δυνάμει διατάξεων άλλων ισχυουσών νομοθεσιών.

Έκδοση οδηγιών.

17. Η Κεντρική Τράπεζα δύναται να εκδίδει γενικές ή ειδικές οδηγίες για τη ρύθμιση των τελικών και μεταβατικών διατάξεων του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012 ή του παρόντος Νόμου.

Υπηρεσίες μετατροπής του BBAN σε IBAN.

18.-(1) Κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 1 και 2 του Άρθρου 6 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012, έως την 1^η Φεβρουαρίου 2016, οι πάροχοι ΥΠ μπορούν να παρέχουν στους χρήστες ΥΠ, υπηρεσίες μετατροπής όσον αφορά εθνικές πράξεις πληρωμών, παρέχοντας σε όσους από αυτούς είναι καταναλωτές τη δυνατότητα να συνεχίσουν να χρησιμοποιούν τον BBAN αντί του κωδικού αναγνώρισης λογαριασμού πληρωμών που καθορίζεται στο σημείο 1, στοιχείο α) του παραρτήματος του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012, υπό την προϋπόθεση ότι εξασφαλίζεται η διαλειτουργικότητα με ασφαλή τεχνική μετατροπή του κωδικού BBAN του πληρωτή και του δικαιούχου στον αντίστοιχο κωδικό αναγνώρισης λογαριασμού πληρωμών που καθορίζεται στο σημείο 1, στοιχείο α) του παραρτήματος του πιο πάνω Κανονισμού.

(2) Κάθε πάροχος ΥΠ, ο οποίος κάνει χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στο εδάφιο (1), μεριμνά ώστε ο κωδικός αναγνώρισης λογαριασμού πληρωμών που καθορίζεται στο σημείο 1, στοιχείο α), του παραρτήματος του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012, να παρέχεται στον χρήστη ΥΠ που δρομολογεί την πράξη πληρωμής όποτε καθίσταται ενδεδειγμένο πριν από την εκτέλεση της πληρωμής.

(3) Απαγορεύεται η επιβολή οποιασδήποτε επιβάρυνσης ή άλλης προμήθειας, από πάροχο ΥΠ σε χρήστη ΥΠ, η οποία να σχετίζεται άμεσα ή έμμεσα με τις υπηρεσίες μετατροπής που αναφέρονται στο εδάφιο (1).

Απαιτήσεις παροχής του BIC για εθνικές πράξεις πληρωμής.

19. Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του Άρθρου 6 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012, οι απαιτήσεις κοινοποίησης του BIC για εθνικές πράξεις πληρωμής που προβλέπονται στις παραγράφους 4, 5 και 7 του Άρθρου 5 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012, παρατείνονται μέχρι την 1^η Φεβρουαρίου 2016:

Νοείται ότι, σύμφωνα με τις παραγράφους 4 και 5 του Άρθρου 5 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012, ο δικαιούχος και ο πληρωτής, αντίστοιχα, δεν υποχρεούνται να κοινοποιούν το BIC του οικείου παρόχου ΥΠ όταν αυτό δεν είναι αναγκαίο.

Εξειδικευμένες υπηρεσίες πληρωμών με μικρό μερίδιο αγοράς.

20.-(1) Η Κεντρική Τράπεζα έως την 1^η Φεβρουαρίου 2016 και για χρονικό διάστημα που δεν εκτείνεται πέραν της 1^{ης} Φεβρουαρίου 2016, δύναται να εξαιρεί από το σύνολο ή μέρος των απαιτήσεων που καθορίζονται στις παραγράφους 1 και 2 του Άρθρου 6 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012, τις πράξεις μεταφοράς πίστωσης ή άμεσης χρέωσης με σωρευτικό μερίδιο αγοράς, σύμφωνα με τις επίσημες στατιστικές πληρωμών που δημοσιεύονται ετησίως από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, σε ποσοστό λιγότερο από το δέκα τοις εκατόν (10%) του συνολικού αριθμού των πράξεων μεταφοράς πίστωσης ή άμεσης χρέωσης, αντίστοιχα, στη Δημοκρατία.

(2) Η Κεντρική Τράπεζα χορηγεί την εξαίρεση που προβλέπεται στο εδάφιο (1), με οδηγία της που απευθύνεται στους παρόχους ΥΠ τους οποίους αφορά, η οποία γνωστοποιείται σε αυτούς ως η ίδια ήθελε ορίσει και μεριμνά για τη δημοσιοποίηση της χορηγηθείσας εξαίρεσης στην επίσημη ιστοσελίδα της Κεντρικής Τράπεζας.

Άμεσες χρεώσεις μέσω κάρτας πληρωμής.

21.-(1) Η Κεντρική Τράπεζα έως την 1^η Φεβρουαρίου 2016 και για χρονικό διάστημα που δεν εκτείνεται πέραν της 1^{ης} Φεβρουαρίου 2016, δύναται να εξαιρεί από το σύνολο ή μέρος των απαιτήσεων που καθορίζονται στις παραγράφους 1 και 2 του Άρθρου 6 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012, τις πράξεις πληρωμής που εκκινούν μέσω κάρτας πληρωμής στο σημείο πώλησης και συνεπάγονται άμεση χρέωση λογαριασμού πληρωμών, ο οποίος αναγνωρίζεται με κωδικό BBAN ή IBAN προς πίστωση λογαριασμού πληρωμών, ο οποίος επίσης αναγνωρίζεται με κωδικό BBAN ή IBAN.

(2) Η Κεντρική Τράπεζα χορηγεί την εξαίρεση που προβλέπεται στο εδάφιο (1), με οδηγία της που απευθύνεται στους παρόχους ΥΠ στους οποίους αφορά, η οποία γνωστοποιείται σε αυτούς ως η ίδια ήθελε ορίσει και μεριμνά για τη δημοσιοποίηση της χορηγηθείσας εξαίρεσης στην επίσημη ιστοσελίδα της Κεντρικής Τράπεζας.

Μορφή
μηνυμάτων.

22.-(1) Κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 1 και 2 του Άρθρου 6 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012, η Κεντρική Τράπεζα δύναται έως την 1^η Φεβρουαρίου 2016 και για χρονικό διάστημα που δεν εκτείνεται πέραν της 1^{ης} Φεβρουαρίου 2016, να χορηγεί εξαίρεση από την εφαρμογή της παραγράφου 1, στοιχείο δ), του Άρθρου 5 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012:

Νοείται ότι, παρά την ενδεχόμενη εξαίρεση, όταν ένας χρήστης ΥΠ ζητά μια τέτοια υπηρεσία, οι πάροχοι ΥΠ υποχρεούνται να συμμορφώνονται προς τις απαιτήσεις της παραγράφου 1, στοιχείο δ), του Άρθρου 5 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012.

(2) Η Κεντρική Τράπεζα χορηγεί την εξαίρεση που προβλέπεται στο εδάφιο (1), με οδηγία της που απευθύνεται στους παρόχους ΥΠ και τους χρήστες ΥΠ στους οποίους αφορά, η οποία γνωστοποιείται σε αυτούς ως ήθελε η ίδια ορίσει και μεριμνά για τη δημοσιοποίηση της χορηγηθείσας εξαίρεσης στην επίσημη ιστοσελίδα της Κεντρικής Τράπεζας.